TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2015. gada 16. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Dempings — Konkrētu dzelzs vai tērauda cauruļvadu imports — Regula (EK) Nr. 384/96 — 3. panta 7. punkts — Zaudējumi rūpniecībai — Zināmi faktori — Cēloņsakarība — Izmeklēšanas par Kopienu attiecīgās nozares uzņēmumu praksi, kas vērsta pret konkurenci, neņemšana vērā — Regula (EK) Nr. 2320/97 — Spēkā esamība

Lieta C-143/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Berlin-Brandenburg* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 18. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 26. martā, tiesvedībā

TMK Europe GmbH

pret

Hauptzollamt Frankfurt (Oder) .

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž.-K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), tiesneši A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 29. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *TMK Europe GmbH* vārdā – *N. Meyer*, *Rechtsanwalt*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kam palīdz *A. Collabolletta*, *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā – *B. Driessen*, pārstāvis, kam palīdz *R. Bierwagen*, *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *T. Maxian Rusche* un *R. Sauer*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu jautājumu ir par Padomes 1997. gada 17. novembra Regulas (EK) Nr. 2320/97, ar ko ievieš galīgos antidempinga maksājumus atsevišķu dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, kuru izcelsme ir Ungārijā, Polijā, Krievijā, Čehijas Republikā, Rumānijā un Slovākijas Republikā, ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 1189/93 un pārtrauc procedūru attiecībā uz tādu importu, kura izcelsme ir Horvātijas Republikā (OV L 322, 1. lpp.), spēkā esamību.

2 Šis lūgums radās tiesvedībā starp *TMK Europe GmbH* (turpmāk tekstā – "*TMK Europe*") un *Hauptzollamt Frankfurt (Oder)* (Frankfurtes pie Oderas Galvenā muitas pārvalde, turpmāk tekstā – "*Hauptzollamt*") saistībā ar *TMK Europe* pieprasīto antidempinga maksājumu atbilstoši Regulai Nr. 2320/07 saistībā ar importu, kas veikts laikposmā no 2011. līdz 2013. gadam.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 384/96

3 Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), tika atcelta un aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp. un labojumi – OV 2010, L 7, 22. lpp.). Katrā ziņā, ņemot vērā Regulas Nr. 2320/97, kuras likumība tiek apšaubīta iesniedzējtiesā, pieņemšanas datumu, strīds būtu jāizskata, pamatojoties uz Regulu Nr. 384/96 (turpmāk tekstā – "pamatregula").

4 Pamatregulas 1. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus."

5 Pamatregulas 3. panta "Zaudējumu noteikšana" 1., 2. un 5.–7. punktā bija noteikts:

"1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins "zaudējumi" nozīmē būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Kaitējuma noteikšanu pamato uz tiešiem pierādījumiem, un tajā ietver šādu faktoru objektīvu izpēti:

a) subsidētā importa apjoms un subsidētā importa iespaids uz līdzīgu ražojumu cenām Kopienas tirgū; gan

b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari.

[..]

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās

peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu; faktorus, kas ietekmē cenas Kopienā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šīs uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. pantu, jāparāda [jāpierāda], ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus šīs regulas nozīmē. Tas jo īpaši parāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. pantu, ir ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Kopienā, tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu."

Regula (EK) Nr. 2320/97

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 2320/97 1. panta 1. punktu tika ieviesti galīgie antidempinga maksājumi tādu bezšuvju cauruļvadu importam, uz kuriem attiecas Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.) I pielikumā esošās Kombinētās nomenklatūras kods 7304 31 99 un kuru izcelsme tostarp ir Krievija. Tā paša panta 2. punktā šim importam piemērojamais antidempinga maksājums tika noteikts 26,8 % apmērā.

Regula (EK) Nr. 1322/2004

7 Padomes 2004. gada 16. jūlija Regulā (EK) Nr. 1322/2004, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2320/97, ar ko ievieš galīgos antidempinga maksājumus atsevišķu dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, kuru izcelsme, cita starpā, ir Krievijā un Rumānijā (OV L 246, 10. lpp.), tostarp ir ietverti šādi apsvērumi:

"[..]

(9) Komisijas [1999. gada 8. decembra] Lēmumā 2003/382/EK [par EK līguma 81. pantā paredzētās procedūras piemērošanu (lieta IV("IV/E-1/35.860-B – Tērauda bezšuvju caurules; turpmāk tekstā – "konkurences lēmums") vairāki Kopienas ražotāji tika sodīti par iesaistīšanos divos gadījumos, kad tika pārkāpts EK līguma 81. panta 1. punkts.

(10) Pēc Konkurences lēmuma pieņemšanas sākotnēji tika uzskatīts, ka saikne ar Regulu (EK) Nr. 2320/97, ja vien tāda ir, neparedzēja minētās regulas atzinumu atkārtotu izskatīšanu. Taču pēc Konkurences lēmuma publicēšanas viena no ieinteresētajām pusēm ir uzdevusi jautājumu par to, kā pret konkurenci vērstā rīcība var ietekmēt spēkā esošos antidempinga pasākumus, un ir sniegusi papildinformāciju saistībā ar Regulas (EK) Nr. 2320/97 atzinumiem par kaitējumu un cēloņsakarību. Šīs regulas mērķis ir pārbaudīt, vai Konkurences lēmums jelkādi ietekmē patlaban spēkā esošos antidempinga pasākumus.

[..]

(19) Ņemot vērā to, ka ražojumu klāsta, iesaistīto uzņēmumu un šo divu procedūru laikposmu pārklāšanās ir tikai daļēja, ir konstatēts, ka ietekme, ko izraisa pret konkurenci vērstā rīcība, zināmā mērā ir skārusi antidempinga izmeklēšanu, uz kuras pamata 1997. gadā tika noteikti galīgie maksājumi. Turklāt, izslēdzot ziņas par uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem konstatēti EK līguma 81. panta 1. punkta pārkāpumi, izrādās, ka rezultāti joprojām ir salīdzināmi ar rezultātiem, kas iegūti, izmantojot ziņas par desmit Kopienas ražotājiem, kuri sadarbojas, tostarp tiem, kuri ir iesaistīti iepriekš minētajā pret konkurenci vērstajā rīcībā, proti, joprojām pastāvētu dempings, kas radītu kaitējumu. Tādējādi ir maz ticams, ka Kopienas ražotāju pret konkurenci vērstā rīcība būtu varējusi būtiski ietekmēt antidempinga izmeklēšanas sākotnējos atzinumu. Tomēr nav iespējams arī drošticami apgalvot, ka tad, ja šīs pret konkurenci vērstās rīcības nebūtu, tirgus apstākļi kopumā būtu bijuši tādi paši.

(20) Ievērojot iepriekš minēto, tiek uzskatīts, ka to pasākumu piemērošana, kas noteikti ar Regulu (EK) Nr. 2320/97, būtu jāpārtrauc. Tas atbilst labas pārvaldes un labas administratīvās prakses principiem. [..]"

8 Ar Regulas Nr. 1322/2004 1. pantu tika grozīta Regula Nr. 2320/97, tai pievienojot 8. pantu, saskaņā ar kuru "1. līdz 3. pantu vairs nepiemēro no 2004. gada 21. jūlija".

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

9 *TMK Europe* laikposmā no 2001. līdz 2003. gadam importēja caurules, kuru izcelsme bija Krievijā. Uzskatīdama, ka šis imports ietilpst Regulas Nr. 2320/97 piemērošanas jomā, *Hauptzollamt* tai pieprasīja veikt antidempinga maksājumus EUR 375 178,13 apmērā.

10 2003. gada 18. novembrī *TMK Europe* par šo pieprasījumu iesniedza sūdzību *Hauptzollamt*, vispirmām kārtām uzskatot, ka ievestās caurules neietilpst šīs regulas piemērošanas jomā.

11 Pēc Regulas Nr. 1322/2004 publicēšanas, ar kuru no 2004. gada 21. jūlija konkurences lēmuma dēļ, ar kuru vairākiem Kopienas ražotājiem attiecīgajā darbības jomā tika noteiktas sankcijas, tika apturēta Regulas Nr. 2320/97 piemērošana, *TMK Europe* iesniedza *Hauptzollamt* jaunu pieprasījumu atmaksāt antidempinga maksājumus, atsaukdamās uz Regulā Nr. 2320/97 pieļauto nelikumību.

12 Tā kā šīs sūdzības tika noraidītas 2010. gada 29. oktobrī, *TMK Europe* vērsās *Finanzgericht Berlin-Brandenburg* (Berlīnes-Brandenburgas Finanšu tiesa) ar prasību par aplūkoto antidempinga maksājumu atlīdzību, atkārtoti izvirzot divus pamatus, proti, pirmkārt, ka uz šīm importētajām caurulēm neattiecas Regulas Nr. 2320/97 piemērošanas joma un, otrkārt, ka šī regula ir prettiesiska.

13 Iesniedzējtiesas skatījumā, ja pirmais pamats netiek pieņemts, tad, savukārt, pastāv šaubas par atbildi, kas jāsniedz attiecībā uz otro pamatu.

14 Lai gan tā sliecas uzskatīt, ka Regula Nr. 2320/97 ir spēkā esoša, tai nešaubīgi neizdodas konstatēt, vai iemesli, kas Eiropas Savienības Padomi ar Regulas Nr. 1322/2004 palīdzību ir virzījuši no 2004. gada 21. jūlija nepiemērot Regulas Nr. 2320/97 1.–3. pantu, arī ir ietekmējuši šīs pēdējas regulas retroaktīvu spēkā esamību.

15 Iesniedzējtiesas skatījumā, rodas jautājums par to, vai Padomei, 1997. gada 17. novembrī pieņemot Regulu Nr. 2320/97, nevajadzēja ņemt vērā Eiropas Komisijas 1994. gada 25. novembrī uzsākto izmeklēšanu par attiecīgu, pret konkurenci vērstu praksi Kopienas ražošanas nozarē. Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 7. punkta pirmo teikumu pārbaudīja citus zināmos faktorus, ne tikai dempinga importu, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām.

16 Šādos apstākļos *Finanzgericht Berlin-Brandenburg* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [..] Regula (EK) Nr. 2320/97) [..] ir spēkā neesoša tādēļ, ka [Padome], pārprazdama no [pamat]regulas 3. panta 7. punkta izrietošās prasības par kaitējuma noteikšanu, tādu (kaitējumu) ir pieņēmusi, neņemot vērā to, ka Komisija, pamatojoties tostarp uz 1994. gada 25. novembra lēmumu (lieta IV/35.304), kas nav publicēts un kas pieņemts, it īpaši pamatojoties uz 14. panta 3. punktu Padomes 1962. gada 6. februāra Regulā Nr. 17, Pirmajā regulā par [EKL 81]. un [82]. panta īstenošanu, saistībā ar neleģēta tērauda caurulēm ir uzsākusi izmeklēšanu par iespējamām pret konkurenci vērstām darbībām, ar kurām varēja tikt pārkāpts 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma (OV 1994, L 1, 3. lpp.) 53. pants, kā arī EKL 81. pants?"

Par prejudiciālo jautājumu

Par valsts tiesā celto iebildi par prettiesiskumu

17 Itālijas valdība un Komisija uzskata, ka Regulas Nr. 2320/97 spēkā esamību nevar apšaubīt, ceļot iebildi iesniedzējtiesā, jo prasītāja pamatlietā to nav prasījusi atcelt EKL 230. pantā noteiktajā termiņā, kas tobrīd bija spēkā.

18 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka vispārējais princips, kura mērķis ir nodrošināt, lai ikvienai personai ir vai ir bijusi iespēja apstrīdēt Kopienu tiesību aktu, ar kuru ir pamatots pret šo personu vērsts lēmums, nerada nekādus šķēršļus tam, ka regula kļūst galīga attiecībā pret indivīdu, saistībā ar kuru tā ir uzskatāma par individuālu lēmumu, kuru viņš neapšaubāmi būtu varējis lūgt atcelt atbilstoši EKL 230. pantam, un tas liedz šim indivīdam valsts tiesā atsaukties uz šīs regulas prettiesiskumu. Šāds secinājums ir jāpiemēro regulām, ar ko uzliek antidempinga nodevas, to divējādā rakstura dēļ kā leģislatīva rakstura aktus un aktus, ko var tieši un individuāli attiecināt uz konkrētiem tirgus dalībniekiem (spriedums *Nachi Europe*, C-239/101, EU:C:2001:101, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

19 Lai gan regulām, ar kurām tiek noteikts antidempinga maksājums, to veida un piemērojamības dēļ ir normatīvs raksturs, tās var tieši un individuāli skart attiecīgo produktu ražotājus un eksportētājus, kuri tiek vainoti dempingā, izmantojot datus no savas komercdarbības. Šādā gadījumā tie parasti ir ražotāji un eksportētāji uzņēmumi, kas var pierādīt, ka tie ir identificēti Komisijas vai Padomes aktos vai ka tos skar sagatavošanas izmeklēšana (skat. spriedumus *Allied Corporation* u.c./Komisija, 239/82 un 275/82, EU:C:1984:68, 11. un 12. punkts; *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, 21. punkts, kā arī *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 30. punkts).

20 Tāpat ir ar tiem attiecīgā produkta importētājiem, kuru tālākpārdošanas cenas ir tikušas ņemtas vērā eksporta cenas veidošanā un kurus tādējādi skar konstatējumi par dempinga esamību (skat. spriedumus *Nashua Corporation* u.c./Komisija un Padome, C-133/87 un C-150/87, EU:C:1990:115, 15. punkts; *Gestetner Holdings*/Padome un Komisija, C-156/87, EU:C:1990:116, 18. punkts, kā arī *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 31. punkts).

21 Tiesa ir arī nospriedusi, ka importētāji, kuri ir saistīti ar trešo valstu eksportētājiem, kuru produktiem ir tikuši piemēroti antidempinga maksājumi, var apstrīdēt regulas, ar kurām tiek noteikti šie maksājumi, it īpaši, ja eksporta cena ir tikusi aprēķināta no šo importētāju praktizētās tālākpārdošanas cenas Kopienas tirgū, un gadījumā, kad pats antidempinga maksājums ir aprēķināts, izmantojot šīs tālākpārdošanas cenas (šajā ziņā skat. spriedumu *Neotype Techmashexport*/Komisija un Padome, C-305/86, EU:C:1990:295, 19. un 20. punkts, kā arī *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 32. punkts).

22 Turklāt tiesību atsevišķu kategoriju tirgus dalībniekiem celt prasību par antidempinga regulas atcelšanu atzīšana neliek šķēršļus tam, lai šāda regula būtu individuāli skārusi arī citus tirgus dalībniekus atsevišķu tiem raksturīgu īpašību dēļ, kas tos raksturo attiecībā pret visām citām personām (skat. spriedumu *Extramet Industrie*/Padome, C-358/89, EU:C:1991:214, 16. punkts, un *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 33. punkts).

23 Katrā ziņā pamatlietā nav ticis pierādīts, ka *TMK Europe* varētu uzskatīt par piederīgu iepriekš identificēto tirgus dalībnieku kategorijām.

24 Vispirms ir skaidrs, ka nedz *TMK Europe*, nedz *Sinara Handel GmbH* (turpmāk tekstā – "*Sinara*"), sabiedrība, kas bija pirmās minētās juridiskā priekštece, Regulā Nr. 2320/97 nav identificētas kā eksportētājuzņēmumi. Šķiet, ka tie arī nav importētājuzņēmumi, uz kuriem attiecas šajā regulā minētā sagatavošanas izmeklēšana.

25 Tālāk, lai arī *Sinara* bija Krievija eksportētājuzņēmumu grupas dalībniece, kas piedalījās antidempinga procedūrā, no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet nedz, ka eksporta cena antidempinga maksājuma noteikšanai ir tikusi aprēķināta no šo importētāju praktizētās tālākpārdošanas cenas Kopienas tirgū, nedz arī, ka pats antidempinga maksājums ir aprēķināts, izmantojot šīs tālākpārdošanas cenas.

26 Visbeidzot, tā kā valsts tiesā ir celta iebilde par nepieņemamību, Komisijai ir jāiesniedz pierādījumi, kas šo nepieņemamību pamato. Katrā ziņā Komisijas šajā ziņā izvirzītie argumenti nav pamats pierādījumam, ka *Sinara* bija pietiekami saistīta ar Krievijas eksportētājuzņēmumiem vai atradās īpašā situācijā, kas to raksturo salīdzinājumā ar jebkuru citu tirgus dalībnieku, lai varētu uzskatīt, ka šis uzņēmums bija skarts tieši un individuāli EKL 230. panta izpratnē termiņā, kas šajā pantā bija noteikts prasības celšanai par 1997. gada 17. novembrī pieņemtās Regulas Nr. 2320/97 atcelšanu.

27 Šajos apstākļos, pat pieņemot, ka visas *Sinara* tiesības un pienākumi varēja tikt nodoti *TMK Europe*, Tiesai iesniegtie novērtējuma elementi vien neļauj uzskatīt, ka ir pierādīts, ka *TMK Europe* nešaubīgi varēja prasīt Regulas Nr. 2320/97 atcelšanu, jo tajā ir noteikti antidempinga maksājumi Krievijas izcelsmes bezšuvju cauruļvadu importam.

28 Šādu importētājuzņēmuma situācijas vērtējumu Regulas Nr. 2320/97 kontekstā nevar apšaubīt nedz tādēļ, ka eksportētājuzņēmumi nav sadarbojušies antidempinga procedūrā, nedz arī tādēļ, ko minējusi Itālijas valdība, ka *TMK Europe* esot varējusi apstrīdēt Regulas Nr. 1322/2004 pamatojumu.

29 No iepriekš minētā izriet, ka *TMK Europe* iesniedzējtiesā varēja celt iebildi par Regulas Nr. 2320/97 prettiesiskumu, kas tādējādi nebija saistīta ar antidempinga maksājuma galīgo raksturu, kas ar to tika noteikts.

30 Tādēļ Tiesai ir jāsniedz atbilde uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu.

Par Regulas Nr. 2320/97 spēkā esamību

31 Iesniedzējtiesa uzdod jautājumu, vai, neņemdama vērā Komisijas kopš 1994. gada 25. novembra uzsākto izmeklēšanu par attiecīgu, pret konkurenci vērstu praksi Kopienas ražošanas nozarē, Padome, 1997. gada 17. novembrī pieņemot Regulu Nr. 2320/97, nav ievērojusi pamatregulas prasības.

32 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu pārbaudē par to, kā imports par dempinga cenām ietekmē Kopienas ražošanas nozari, tiek iekļauts visu būtisko ekonomisko faktoru vērtējums un rādītāji, kas aplūkotajā laikposmā attiecās uz Kopienas ražošanas nozares stāvokli. Šajā tiesību normā ir ietverts dažādu vērā ņemamu faktoru uzskaitījums, un tajā ir precizēts, ka šis

uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar būt noteicošais pamats vērtējumam (skat. spriedumu *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Pamatregulas 3. panta 7. punktā ir paredzēts, ka tāpat pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar šī panta 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām; šajā pēdējā minētajā punktā ir precizēts, ka, pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, ir jāpierāda, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei (šajā ziņā skat. spriedumu *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru zaudējumu esamības noteikšana Kopienas ražošanas nozarei ir saistīta ar sarežģītu ekonomisko situāciju izvērtēšanu un tātad, kontrolējot šādu vērtējumu, tiesai jāaprobežojas ar pārbaudi attiecībā uz to, vai ievēroti procesuālie noteikumi, vai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras. Šādi tas it īpaši ir gadījumā, kas attiecas uz faktoru, kurš rada zaudējumu Kopienas ražošanas nozarei, novērtēšanu antidempinga izmeklēšanā (skat. spriedumu *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Kaitējuma noteikšanas laikā Savienības iestādēm ir pienākums pārbaudīt, vai kaitējums, ko tās vēlas novērst, izriet no subsidēta importa, un izslēgt kaitējumu, kas izriet no citiem faktoriem, īpaši tiem, kas izriet no pašu Kopienas ražotāju rīcības (skat. spriedumu *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Šajā ziņā Savienības iestādēm ir jāpārbauda, vai šo citu faktoru ietekme nevarēja izjaukt cēloņsakarību starp attiecīgo importu, no vienas puses, un Kopienas ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, no otras puses. Tām ir arī jāpārbauda, vai kaitējums, ko radījuši šie citi faktori, ietekmē kaitējuma noteikšanu pamatregulas 3. panta 7. punkta izpratnē un vai līdz ar to noteiktā kompensācija nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai atlīdzinātu subsidētā importa radīto kaitējumu (skat. spriedumu *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Katrā ziņā, lai arī Savienības iestādes konstatē, ka par spīti šādiem faktoriem ar subsidēto importu radītais kaitējums ir vērā ņemams, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punktu ir jāpierāda cēloņsakarība starp šo importu un radīto kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei (skat. spriedumu *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Attiecībā uz pamatlietu ir jākonstatē – kā tas izriet gan no Regulas Nr. 1322/2004 preambulas apsvērumiem, gan konkurences lēmuma pamatojuma –, ka izmeklēšana tika aizsākta 1994. gada 25. novembrī atbilstoši Komisijas lēmumam ar mērķi pierādīt iespējamo pret konkurenci vērsto rīcību to uzņēmumu starpā, kas ir Kopienas tērauda bezšuvju cauruļvadu tirgus dalībnieces. Ir arī skaidrs, ka šī izmeklēšana Komisijai nav ļāvusi aizsākt procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu tikai 1999. gada 20. janvārī, attiecīgajiem uzņēmumiem paziņojot iebildes.

39 Tā 1997. gada 17. novembrī, datumā, kurā tika pieņemta Regula Nr. 2320/97, konkurences lēmums vēl nebija pieņemts. Tādēļ šo lēmumu nevar uzskatīt par "zināmu faktoru" pamatregulas 3. panta 7. punkta izpratnē, kas Padomei būtu bijis jāņem vērā, nosakot Kopienas ražošanai nozarei radīto kaitējumu, lai pamatotu no Regulas Nr. 2320/97 izrietošo antidempinga pasākumu.

40 Attiecībā uz Komisijas 1994. gada 25. novembra lēmumu par izmeklēšanu ir jākonstatē, ka tās absolūti sagatavojošais raksturs nesakrīt ar to, ka pret konkurenci vērstā rīcība, uz ko tā attiecas, vismaz līdz šīs izmeklēšanas brīdim būtu jāuzskata par pierādītu un tādu, kas rada kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei.

41 Protams, kā norādīts šī sprieduma 35. punktā, Savienības iestādēm ir pienākums pārbaudīt, vai kaitējums, ko tās vēlas novērst, izriet no subsidēta importa, un izslēgt kaitējumu, kas izriet no citiem faktoriem, īpaši tiem, kas izriet no pašu Kopienas ražotāju rīcības. Atsaukdamās uz šo pienākumu, *TMK Europe* būtībā norāda, ka, tā kā vienai no šīm iestādēm jau bija zināms par izmeklēšanu, kuras pamatā bija pierādīt, ka Kopienu ražotāju rīcība vismaz daļēji bija iemesls kaitējumam, kas nodarīts Kopienas ražošanas nozarei, minētās iestādes antidempinga procedūrā nav ņēmušas vērā kaitējumu, kas pierādīts "pareizi un pienācīgi".

42 Tajā pašā laikā ir jāatgādina, ka katrā ziņā lietas dalībniekiem, kuri atsaucas uz antidempinga regulas prettiesiskumu, ir jāiesniedz pierādījumi, lai pierādītu, ka faktori, kas nav saistīti ar importu, varēja būt bijuši tik svarīgi, ka tie varēja apšaubīt cēloņsakarības esamību starp Kopienas ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu un subsidēto importu (šajā ziņā skat. spriedumu *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Taču *TMK Europe* šādus pierādījumus nav iesniegusi, aprobežodamās tikai ar atsaukšanos uz to, ka fakts, saskaņā ar kuru Komisija ir uzsākusi izmeklēšanu, kuras dēļ tika pieņemts konkurences lēmums, noteikti ietekmē antidempinga izmeklēšanu, un norādīdama, ka tikai tas, ka pirmās no minētajām izmeklēšanām rezultāts ir beigu beigās licis Padomei apturēt Regulas Nr. 2320/97 piemērošanu, ir pietiekami, lai atzītu, ka tā ir varējusi ietekmēt antidempinga izmeklēšanu.

44 No tā izriet, ka *TMK Europe* nav pamatojusi, ka faktori, kas nav saistīti ar importu, varēja būt bijuši tik svarīgi, ka tie varēja apšaubīt cēloņsakarības esamību starp Kopienas ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu un subsidēto importu.

45 Ievērojot iepriekš norādītos apsvērumus, ir jāatbild, ka, izskatot uzdoto jautājumu, nav atklāts neviens elements, kas varētu skart Regulas Nr. 2320/97 spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

Uzdotā jautājumā vērtējumā nav atrodams nekas tāds, kas ietekmētu Padomes 1997. gada 17. novembra Regulas (EK) Nr. 2320/97, ar ko ievieš galīgos antidempinga maksājumus atsevišķu dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, kuru izcelsme ir Ungārijā, Polijā, Krievijā, Čehijas Republikā, Rumānijā un Slovākijas Republikā, ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 1189/93 un pārtrauc procedūru attiecībā uz tādu importu, kura izcelsme ir Horvātijas Republikā, spēkā esamību.

[Paraksti]